

вахъ безъ силно доказателство, че бѣхъ пратени отъ Бога; и Іисусъ гы снабди съ такова доказателство, когато имъ даде силѣ да правятъ чудеса.

П. Имаше ли нуждѫ отъ чудеса подиръ основавието на Христіанскѫ-тѫ вѣрѣ?

О. Нѣмаше: за това Іисусъ вече не дава такъвъ власть на служители-ты си.

П. Какъ бѣхъ длѣжни Апостоли-ти да помогатъ на други-тѣ?

О. Даромъ: «Даромъ сте прѣели даромъ давайте.»

П. Що значи това?

О. Значи, че не бываше да исцѣляватъ болни-ты, да очищаватъ прокажены-ты, или да прѣподаватъ небесны-ты си ученія за пары. Де. 8; 18 20.

П. Що имъ заповѣда за пѣть-тѣ?

О. Не земайте нито злато, нито сребро, нито мѣдь въ поясы-ты си, нито тѣржикъ за пѣть, нито двѣ дрехы, нито обуща, нито тоягѫ, защото работникъ-тѣ е достоинъ за свої-тѫ прѣхранѫ. (Сти. 9, 10: Мар. 6; 8, 9: Лук. 9; 3, 4.)

П. Какъ ся тѣлкуватъ тія стихове?

О. Іисусъ имъ заповѣда да ся не приготвятъ за пѣть, но да тѣргижа съ каквото имать, като ся надѣйкътъ на Божий-тѣ промыслъ.

П. Въ Мат. ся казува “Не земайте нито обуща, нито тоягѫ,” а въ Мар. ся казува “Заповѣда имъ да не носятъ нищо на пѣть, освѣнь, единъ тоягѫ,” и “да сѫ съ простѣ обувкѫ,” какъ ся разумѣва това?

О. Разумѣва ся, че който имаше тоягѫ можаше да ѹз земе, а който нѣмаше да не купува,